

Բ Ե Թ Ա Խ Հ Ե Մ

«Եւ զու, Յերդենէմ, տոն Եփրաբայ, սպա-
սուու իցեւ լինել ի հաջարաւու Յուղոյ . . . :

Ե՛ն նաւալին անուններուն Սուրբ Գրոց,
Ու մեզ տուաւ մասնկուրեան մը զերազանց
Մերկ մուրը եւ անպահոյն օրօրոց,
Ու առաջին համանուազն նիշեալոց,

Զոր նովիներ ահետուր զիւերուան
Ասսղերուն տակ մասուր սրսով երգեցին,
Երբ նախուրզանին մարդկային մեծ հանուրեան,
Եւ փառքին ալ՝ յաւերժակա՞ն Բարձունիչին :

Դիւերուան մէջ այս՝ թրբուան Քու սիրով,
Տիեզերքի եղբայրուրինն անանուն,
Մուրիդ դէմ ծունկի բեր, Տէ՛ր, Տոլլէ Տոլ,

Եւ առածէ հողին, օդին ու ծովուն
Սահմաններուն, Քեզմով լեցուած անահման
Սուրբ մեղեդին Քու նաւազան Յայտնուրեան :

Հ Մ Ա Յ Ե Ս Կ Գ Ր Ո Ն Ե Ս Ո Ն

(Յերդենէմ, 6 Յունիւոր 1908)

